

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 2

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
“Правова держава та демократичне суспільство:
фактори розвитку та взаємодії”
м. Київ, МАУП, 14 квітня 2016 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2016

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 30.03.16)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Л. Головка, д-р іст. наук, проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук, доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 2: Матеріали Міжнародної наук.-практ. конф. “Правова держава
та демократичне суспільство: фактори розвитку та взаємодії”, 14 квітня
2016 р. / редкол.: М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2016. — 448 с. : іл. — Бі-
бліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

ЗМІСТ

Заросило В. О. <i>Революція Гідності – різні підходи щодо юридичної оцінки .....</i>	12
Сурмін Ю. П. <i>Особливості українських реформ: витоки сучасності.....</i>	15
Головатий М. Ф. <i>Проблеми українського державотворення: помітки на полях з гіркотою у серці.....</i>	21
Перегуда Є. В. <i>Вплив постреволуційних процесів на розвиток правової держави.....</i>	25
Литвиненко В. І. <i>Окремі напрями підвищення ефективності запобігання і протидії корупції.....</i>	28
Дахно І. І. <i>Майбутнє цивільного права України .....</i>	30
Піляєв І. С. <i>Проблема ціннісно-цивілізаційної стиковки Сходу і Заходу в контексті збройного конфлікту на Донбасі.....</i>	32
Гула Р. В. <i>Комплекс наукових підходів щодо становлення інформаційного суспільства в посттоталітарних державах.....</i>	35
Романова Л. В. <i>Взаємовідносини як важлива складова маркетингових компетенцій промислових підприємств .....</i>	38
Юлдашев А. Х., Сташевский А. Н. <i>О концепции гражданско-правового обеспечения антикоррупционной и экономической реформ .....</i>	40
Захожай В. Б., Казак О. О. <i>Щодо проблем управління інвестиційною діяльністю підприємства.....</i>	42
Романенко Є. О. <i>Електронне судочинство .....</i>	46
Васильєва І. В., Головата О. М. <i>До питання про формування державної політики в галузі охорони здоров'я в сучасній Україні: правовий аспект .....</i>	49
Тетерук А. А. <i>Створення та організація діяльності добровольчого військового підрозділу “Миротворець” .....</i>	52
Мовчан А. В. <i>Захист комерційної таємниці суб'єктами господарювання в умовах економічної конкуренції.....</i>	55
Баєва О. В., Лясота Б. Р. <i>Впровадження системи державного регулювання якості надання медичної допомоги при формуванні правової держави .....</i>	58

ОКРЕМІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

В сучасному законодавстві України є декілька напрямів, опрацювання яких могло б підвищити ефективність у сфері запобігання і протидії корупції. До таких напрямів відносяться:

Формування та висвітлення питання лобізму в Україні, яке здійснюється через тісний зв'язок влади та бізнесу. Концепція лобізму (протекціонізму) в Україні не розроблена. Для створення ефективного механізму адміністративно-правового забезпечення протидії корупції в нашій державі необхідно створити окремий закон щодо цього. Починаючи з 1999 року було декілька спроб внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти, що стосуються процесу лобіювання. Всі вони були відхилені через те, що влада у самому процесі вбачала пов'язаність з корупцією.

Останній законопроект був розроблений у 2009 році, його ухвалення, після декількох змін назви мало б відбутися у 2010 р. Проте Закон “Про регулювання лобістської діяльності в Україні” отримав багато негативних відгуків через обмеженість суб'єктів, які б могли займатися лобіюванням та тим, що в самому законопроекті багато питань було врегульовано “поверхнево”. Наприклад, не було розкрито до кінця проблеми діяльності не зареєстрованих осіб та їх вплив та місце у лобіюванні інтересів. Також не зазначалося нічого щодо участі громадськості в даному процесі. Мабуть є необхідність підготувати проект відповідного закону, в якому чітко врегулювати саму процедуру лобіювання, дати визначення поняття лобізму та окреслити коло суб'єктів, які мають право цим займатися.

В більшості зарубіжних країн таке законодавство існує і воно діє ефективно. Крім того прийняття зазначеного закону дає можливість провести певний розділ між владою і бізнесом.

На нашу думку, затягування процесу прийняття відповідного нормативно-правового акту буде і далі плутати концепцію лобіювання приватних інтересів з корупцією та створювати проблеми у прозорості діяльності Верховної Ради України та місцевих органів самоврядування.

Вимагає удосконалення і питання сфери доступу до публічної інформації з метою запобігання і протидії корупції.

На нашу думку, державним органам слід забезпечити:

- внесення змін до законодавства з метою вільного доступу до даних Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців через мережу Інтернет та доступ до їх статутних документів, кінцевих бенефіціарів та фінансових звітів;
- розкриття даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Державного земельного кадастру через вільний доступ в Інтернеті, у тому числі доступ до даних про об'єкти і суб'єкти прав, про їх обтяження;

- проведення інвентаризації публічних реєстрів, які містять суспільно важливу інформацію та передбачення їх розкриття з урахуванням вимог щодо захисту персональних даних, спрощення доступу (в тому числі здешевлення доступу) до публічних реєстрів;
- створення нормативно-правової та організаційної основ для запровадження доступу до інформації у формі “відкритих даних” та повторного використання інформації;
- активної участі України в міжнародних ініціативах прозорості та досягнення високого рівня відповідності стандартам міжнародних ініціатив, зокрема впровадження стандартів ініціатив з прозорості видобувних галузей, будівельного сектору та Індексу відкритості бюджету.

Необхідним, на нашу думку, є створення реєстру юридичних осіб, які були причетні до корупційних діянь та запровадження щодо них санкцій у вигляді виключення можливості їх участі у виконанні державних замовлень і контрактів, одержання державних кредитів, пільг з оподаткування, субсидій і субвенцій та забезпечити доступ до такого реєстру через мережу Інтернет. Це дасть можливість імплементації додатково і квазі-відповідальності юридичних осіб за скоєні ними злочини та допоможе протидії корупції. Достатньо прийняти Кабінетом Міністрів України окреме Положення “Про затвердження реєстру фізичних та юридичних осіб, причетних до вчинення корупційних діянь”.

Окремо слід визначити питання щодо реформування проблеми з майном, набутим шляхом вчинення корупційних діянь. У нашій державі наразі не існує окремого органу, який би займався розшуком та конфіскацією майна, яке було набуто та приховане внаслідок вчинення корупційних дій.

Також відсутнє врегулювання конфіскації майна осіб, які ухиляються від правосуддя або яке набуто внаслідок злочинної діяльності. Така проблема вимагає внесення змін до чинного кримінального та кримінально-процесуального законодавства. Так, стаття 368-2 Кримінального кодексу України має містити у своїх примітках вказівку на конкретний орган, який має право здійснювати конфіскацію майна. Вважаємо за доцільне доповнити примітки положенням з вказівкою про те, що органом, який буде займатися конфіскацією майна у випадках у таких випадках є орган досудового розслідування відповідного корупційного діяння.

Окрім створення дієвої системи покарань в Україні також має функціонувати некорумпована судова система, що і є восьмим напрямом удосконалення. Для її реформування в Україні було прийнято 08.04.2014 р. Закон України “Про відновлення довіри до судової влади в Україні”. Цей нормативно-правовий акт спрямований на врегулювання відносин щодо проведення спеціальної перевірки суддів судів загальної юрисдикції. Також ним регулюється діяльність Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції. Законодавець також вказує на те, що при прийнятті відповідних змін до законодавства про статус суддів були враховані міжнародні рекомендації, проте не вказує, які саме. Відповідно необхідно внести зміни до згаданого нормативного акту.